ABUZER GÜVEN

Babam 1940 ların başında Malatya'ya gitmiş ve yerleşmiş.

Beşer bu eserlerle Kuranî hakikatleri tanıyacak,asıl mecrasını bulacak.

-Kendinizi tanıtır mısınız?

-1953 Malatya doğumluyum. İlkokulu Adıyaman'da köyde bitirdim. Adıyaman İmam-Hatip Okulundan 1975'te mezun oldum.. Adıyaman İmam-Hatip Okulu'nun ilk mezunlarındanım.

1 Eylül 1975'te Adıyaman Merkeze bağlı Kelüz Köyünde İmam olarak başladım. Bir yıl gibi kısa bir süre imamlık yaptım. Buna rağmen bu bir yılda güzel hizmetlerimiz oldu…

Çok güzel dostluklar edindim.- Celal Gözaydın Mahmut Doğan vb. bu güzellikleri arkadaşlarla paylaştık. Adıyaman'da derslere katılmamız ayrı bir heyecan ve şevk veriyordu…

1976 yılında Kahramanmaraş Eğitim Enstitüsünü kazandım. Tayinimi de İl merkezine naklettirdim. Bu dönemde hem çalıştım hem okudum. O günün şartları bunu gerektiriyordu. Zorluklarıyla beraber güzellikleri de vardı elbette!

Dershanede Mehmet Polat Ağabeyin yanında kaldım. Nevzat Ağabey de orda kalıyordu.

Onlarla da bir yıl beraber kaldık. Çok şeyler öğrendik. Allah ebeden razı olsun. Okulu bitirdikten bir yıl sonra öğretmenliğe Pazarcık ilçesi Sultanlar Köyünde başladım. Bu köyde de hizmetler açısından faydalı olduğuma inanıyorum.

Prof. Dr. Şükrü Özgan hoca o sıralar meslek lisesini yeni bitirmişti. Köyde kalıyordu. Nurlarla tanışmasına zahirde vesile olabildiysek ne mutlu… Burada da güzel dostlar

edindik hamdolsun...
Daha sonra Adıyaman'da, Konya'da görev yaptım. Bu dönemlerde İktisat Fakültesini de bitirdim. Halen Adıyaman il merkezinde öğretmen olarak çalışmaktayım.

-Risale-i Nuru nerde, nasıl ve kimin vasıtasıyla tanıdınız?
- Risale-i Nuru tüm aile ile birlikte Rahmetli babamdan öğrendik.Babam üstadı ziyaret etmiş ve duasını almış bahtiyar bir insandı. Hizmetlerde Dursun Kutlu Ağabey ve Rahmetli Mamut Ağabey, rahmetli Abdülkadir Kayır ağabeylerle aynı yolun yolcuları idi. Malatya da derslere gidermiş. Babam 1940 ların başında Malatya'ya gitmiş ve yerleşmiş. Rahmetli babam Malatya Mensucat fabrikasında (Malatya Sümerbank) çalışıyordu. Tabiî ki o günün şartları çok ağır ve zormuş. Öz vatanlarında yabancı, hatta sanki düşman muamelesi görmüşler. Fakat memleket ve millet menfaati için bütün zorluklara sabretmişler, Üstadın ifadesiyle asayişin bekçiliğini yapmışlardı.

Okul hayatımızda gayretli, hizmet ehli arkadaşların çabasıyla hizmete yakın olanlarla beraber olmaya çalıştık .Bu yolda yürüyenleri hep sevdik.. İnşallah hayatımız boyunca bu halisane devam ederiz.

- Risale-i Nur size ne kazandırdı? Hayatınızda ne gibi değişiklik oldu?
- Risale-i Nur bize bizi tanıttı. Hayatı, varlığı ve Rabbimizi bize tanıttırdı. Bu dünyada vazifemizi, yaratılışın gaye ve maksadını bize tanıttırdı… *Risale-i Nurlar okuyucusuna kâinat kitabını okumayı, Allah'ın güzel isimlerinin yansımalarını görmeyi öğretti.* Allaha ve Peygambere imanı ve Kuran-i hakikatleri tanımada akıl ve kalplerimize güzel yollar açtı ve açmaya devam ediyor...

- Risale-i Nurla alakalı unutamadığınız bir hadiseyi anlatır mısınız?
- Henüz ilkokula yeni başlamıştım. Malatya'dan evi köye yeni getirmişiz. Komşu köylerin birinde kavga olmuş. Jandarma köye gelmiş. Kavga yapılan köyde yemek yememişler. Bizim bulunduğumuz mezraya gelmişler. Cemaattan Ahmet Amca (Ahmet Tanrıöver) o dönem Kuyucak nahiyesinde Nüfus memuru ve Nahiye Müdür Vekili imiş. Karakol Komutanı ile beraber köye geldiler. Yemekten sonra namaz kılındı. Sohbet nasıl devam etmiş bilmiyorum. Dayım babamdan bahsederek dini kitaplar okuduğunu ve bu kitapların da çok etkili olduğunu söylemiş. Ahmet Tarıöver' de "o kitapları getir" demiş. Dayım o kitapları alıp götürmüş. Kitapların Risale-i Nur olduğunu görünce 'Bunları geri götürün' demiş.

Arada geçen konuşmaları tam hatırlamıyorum.Hatırladığım kadarıyla Ahmet Amca kitapl arı komutana göstermek istememiş. Komutan da bu kitapların bu köylere kadar nasıl geldiğini öfkeyle sorunca dayım kitapları toplamış ve bizi eve götürmüş. Herkeste bir korku ve telaş oluşmuştu. Köyden ayrılırken Ahmet amca tembihte bulunuyor ve babamın Kuyucak nahiyesine gelip kendisiyle görüşmesini" söylüyor. Bu gibi olaylar yüzünden Risale-Nurlar dağlarda,ıssız yerlerde saklanıyordu. Babam bir ara kayboldu.Eve geldiğinde kitapları sakladığı yerden alıp getirmişti. Sonra Ahmet amcanın yanına gitti. Çok neşeli döndüğünü hatırlıyorum.

Oysa giderken ailede korku vardı. -Tabiî ki babamda asla korku olmazdı- Babam Ahmet Amcayı kastederek;"Allah bana yeni bir ahiret kardeşi verir" demişti. Ogün bu gündür tüm kardeşler Ahmet amca der ve Amcamızdan fazla da severiz.

Risale-i Nur okuyanların kazanımları çok büyüktür. Hizmette koşuşturan ağabeylerdeki yüksek hasletler ibret vericidir.
İmam-Hatip okulunu bitirdiğimiz yılın (1975) yazında Ankara'ya gitmiştik. Bahçelievler'de –Ankara- misafir kaldık. Üniversitede okuyan Adıyamanlı öğrenciler bizi misafir etmişti.(Ali Fuat Köroğlu, Mehmet Sayıner, Yaşar Korkmaz, Necmettin Gürsoy ve çok kıymetli başka üniversite öğrencileri...)
Derslere giderdik. Rahmetli Bayram Ağabey Ulusta 27 Numarada kalırdı. Onun derslerine katılırdık. O döneme ait unutamadığım bir fedakârlık olayını da anlatmadan geçemem:
Yatacak yer ve yatak yoktu. Dershane kalabalık, gelen giden çok, fakat gözler ve gönüller de o kadar genişti. Ali Fuat Köroğlu kendi yatağına beni yatırıyor, kendisi de yerde basit bir iki minderi yan yana getirip yatıyordu. Bu, on gün kadar böyle devam etti. İtiraz ettiğimizde de şöyle espri yapardı. "Siz de benim kadar ihlâslı olun daha sonra böyle yerde yatın" derdi. Gerçekten böylesi güzel fedakârlıklar asla unutulmuyor ve kalıcı iz bırakıyor.. Risale-i Nur hizmeti böyle fedakâr insanların omuzlarında yayılmıştır. Tebliğin ve risaletin özünde de bunlar vardır.

Sizin nazarınızda Adıyamanda , Türkiye ve Dünyada Risale-i Nur hareketi Başlangıcından günümüze- nasıl görülüyor?

-Risale-i Nur hem Adıyaman'da hem Türkiye'de ve tüm dünyada okunuyor, kabul görüyor ve istifade ediliyor ve de daha da istifade edilecek. *Beşer bu eserlerle Kuranî hakikatleri tanıyacak,asıl mecrasını bulacak.*
Bu ilahi müjde yerini bulacak. Öze dönüş olacak İnşallah.

Risale-i Nurdan en çok okuyup istifade ettiğiniz yerler ve cümleler nedir?
- Risale-i Nurun tümünü okumaktan keyif alıyorum. Manevi ihtiyacımızı gideriyor. Aç ve susuz adamın su ve gıdadan zevk alması gibi… Risale-i Nurlar manevi gıdalardır. Okumayan bilmez ve anlamaz. Bilmediğimiz ve yemediğimiz meyvelere iştah ve ihtiyaç duymayacağımız gibi... İnsanın ebedi duygularını tatmin eden Risale-i Nurları zevkle okuyor ve takip ediyorum.
Uhuvvet ve İhlas risaleleri toplumun birbirine bağlayan bağlardır.Lahikalar yine öyle… Fıtrata uygun olan prensipleri anlatarak birey ve toplumda fevkalade tesir bırakan, insanlığın problemlerini çözmeye matuf temel esasları açıklayıcı bir külliyattır. Ne mutlu istifade edenlere. Bu Kitaplar yalnız müslümanlara değil kanımca tüm insanlığa hitap etmektedir.

Üstadın 28 sene hapis yatması,19 defa zehirlenişi vs çileli hayatının sizde uyandırdığı duygular nelerdir?

- Üstadın 80 yaşında;"Dünyanın lezzeti, zevki namına bir şey bilmiyorum."demesi ve peygamberlerin çektiği sıkıntının benzerini çektiğini hatırlatıyor. Milleti için hem dünyasını,hem ahiretini feda eden bir insana bu zulüm ve işkenceyi yapanların Müslüman ve Türk olmalarından şahsen utanıyorum,sıkılıyorum.
Tüm bunların kara bir leke olarak kalacağına da inanıyorum.
"Beni, nefsini kurtarmayı düşünen hodgâm bir adam mı zannediyorlar? Ben, cemiyetin imanını kurtarmak yolunda dünyamı da fedâ ettim, âhiretimi de. Seksen küsûr senelik bütün hayatımda dünya zevki nâmına birşey bilmiyorum. Bütün ömrüm harb meydanlarında, esâret zindanlarında, yâhut memleket hapishânelerinde, memleket mahkemelerinde geçti. Çekmediğim cefâ, görmediğim ezâ kalmadı. Dîvân-ı harblerde bir câni gibi muâmele gördüm, bir serseri gibi memleket memleket sürgüne yollandım. Memleket zindanlarında aylarca ihtilâttan menedildim. Defalarca zehirlendim. Türlü türlü hakaretlere mâruz kaldım. Zaman oldu ki, hayattan bin defa ziyâde, ölümü tercih ettim. Eğer dînim intihardan beni menetmeseydi, belki bugün Said topraklar altında çürümüş gitmişti." [1]

Darbelerin açtığı yaraları nasıl değerlendiriyorsunuz?

- 1971-80 ve 28 Şubat vb. ihtilal ve muhtıraları toplumu tedirgin etmiştir. Hürriyetleri, insan haklarını çiğnemiş. İnsan onur ve haysiyetini ayaklar altına almıştır. Topluma maddi ve manevi büyük zararlar vermiştir. Tabiî ki işin kader boyutu ayrı. Bu yanlışlar toplumu olgunlaştırmıştır. Farklılıkların niza sebebi değil, zenginlik vesilesi olduğunu öğrenmiş ve bu olgunluğu kazanmıştır. Farklı görüş ve düşüncelere tahammül etme bilincini geliştirmiştir,diye düşünüyorum.

Milletin vergisiyle beslenen, bu güzel kurum; aziz milletin çocuklarına sahip çıkmalı. Asli görevine dönmeli. Bünyesine giren harici ve muzır nesneleri temizlemeli. Tarihte bünyesinde çok gazi ve şüheda barındırmıştır. O asli vazifesine dönmeli. Herkes kendi işini yapmalı. Kendi işini yapan sevilir ve başarılı olur…

MEHMET ÖZÇELİK/NUREDDİN GÜRSOY

---

[1] **Tarihçe-i Hayat | Sekizinci Kısım : Isparta Haya | 543** .